

GÉCZI JÁNOS

Résfény

*Uszonyverdesés a szájban.
Ott a vízcseppek hangja
a szilákból épült pagodában.*

*

*Mit elhasznált, felkeresi.
Rányit a házra, a szobára.
Kifakadt fotel. Az ágymatrac
fonnyadt testek enciklopédiája.*

*Követi a port a résfényben,
s ahogyan nézi, úgy nézi őt
a múlt újra és őbenne a jelent.
Megint, ismét követi tekintete,
sorról sorra a mondatot
az olvasó mutatójaja.*

*Ott a könyv. Belülről izzó,
magasfényű lapok,
az égbolthoz támasztott létrán,
melyen mászik a lélek,
a fokok a verssorok.*

*Azt gondolja, megáll az ész.
Beáll a jég a Jeges-tengeren.
Összerakják a tárgyak
az elhagyott hely gyülevész történetét.
Azt gondolja, az idő itt van.
Hagynia is itt kell. Legyen.*

*Aztán feljön, jókora és zihál és lékkék,
tolja a vizet maga előtt,
szökőkutat fakaszt hullámhátra,
pedig nem fér el a szobában a bálna.
S ott a sóhaj etimológiája.*